

[Merete Bjørn Hanssen.]

ikke kan fortsætte, eventuelt begrænset til ægtepar, som ikke har børn. Jeg har mødt mange ønsker om, at en sådan direkte skilsmisseadgang blev indført, og det er min opfattelse, at fandtes der en sådan adgang ved siden af utroskaben, ville vi ad den vej nå frem til et sandere billede af, hvilken rolle utroskab i dag spiller som skilsmisseårsag. Der er næppe tvivl om, at der i et vist omfang er sket det med denne bestemmelse, som der er sket med de såkaldte bruderklæringer i forbindelse med støtten fra ungdommens uddannelsesfond. For når der i loven står, at der skal foreligge et brud, ja, så laver man et brud for at opfylde lovens krav, og det har jo ikke været hensigten hverken med brudtanken bag utroskabsbestemmelsen eller bestemmelsen i loven om ungdommens uddannelsesfond.

Sammen med ægteskabslovforslaget foreligger jo forslaget om ændringer i myndighedsloven. Jeg vil i dag gerne fastholde den opfattelse, jeg sidst gav udtryk for, at bestemmelsen om, at børn under 2 år i almindelighed ved separation og skilsmisse skal tildeles moderen, bør udgå. Det er et stærkt ønske fra kvindeside, at denne bestemmelse udgår, således at alene hensynet til børnenes tarv lægges til grund.

Jeg vil til slut tilsige mit partis støtte til et meget grundigt udvalgsarbejde omkring alle de 6 lovforslag, vi har til behandling her, og hvoraf de 4 jo er konsekvensændringer.

Rigmor Christensen: Justitsministeren udtalte ved lovforslagets fremsættelse i maj håbet om, at det ville vække interesse i befolkningen, og at denne interesse ville give sig udslag i reaktioner for og imod lovforslaget, ud fra ønsket om, at loven kunne komme til at dække så manges mening som muligt. Reaktionerne har været af beskedent omfang, men jeg tror, det skyldes, at lovforslaget skulle have tid til at bundfælde sig, og at interessen vil komme langt stærkere til udtryk i den kommende tid.

Den nugældende lov om ægteskabs indgåelse og opløsning går helt tilbage til 1922. Den strukturændring, der er sket i samfundet i de forløbne 46 år, har imid-

lertid bevirket en ændring i menneskenes indstilling til mange ting, og dette gælder også indstillingen til ægteskabet. Medens man på det tidspunkt, da loven blev skrevet, hovedsagelig havde for øje at styrke og bevare ægteskabet, som man bl. a. gennem kravet om obligatorisk lysning gav en vis status i samfundet, går tendensen mod friere forhold. Dette må vel bl. a. ses på baggrund af, at et større antal kvinder i dag i kraft af deres placering i erhvervslivet ikke i samme omfang som tidligere er økonomisk afhængige af ægtefællen. Særlig ungdommen lægger ikke den samme vægt på vielsesattesten som de forrige generationer og finder i øvrigt, at mange af ægteskabslovens bestemmelser er overflødige. Dette bevirker, at der indgås flere og flere faste samlivsforhold, som jeg mener det nødvendigt at tage i betragtning ved en liberalisering af loven.

Om selve ægteskabslovforslaget skal jeg, idet jeg i øvrigt henviser til mit indlæg i maj måned, anføre følgende: lovforslagets første bestemmelser omhandler erstatning, der skal ydes under visse nærmere betingelser, når en forlovelse hæves. Bortset fra, at forlovelse efterhånden er et forældet begreb, som ikke burde tillægges retsvirkninger, finder jeg, at det i hvert fald ikke bør stilles som betingelse for erstatning ved besvangrelse. Endvidere bør alderen for den erstatningspligtige i dette tilfælde nedsættes til 18 år.

Ved lovforslaget nedsættes ægteskabsalderen for mænd fra 21 til 20 år, og 18 år for kvinder fastholdes. Hvorvidt dette princip om forskellig ægteskabsalder kan holde ret langt fremover, er vist tvivlsomt. Imidlertid bibeholdes det, at den 20-årige fremdeles skal have forældrenes samtykke til indgåelse af ægteskab mellem det 20. og 21. år — et samtykke, jeg personlig finder overflødigt, og jeg takker justitsministeren for tilsagnet om, at dette tages op til drøftelse i det kommende udvalg. Såfremt der bliver enighed om at lade denne bestemmelse udgå, går jeg ud fra, at denne grænse også bliver gældende for kvinder.

Lovforslaget forbyder indgåelse af ægteskab mellem søskende, og denne bestemmelse gælder også for halvsøskende. Jeg vil finde det rimeligt, om man for de sidstes vedkommende åbnede mulighed for dispen-